

Пише: Слободан Самарџић
среда, 22 март 2023 08:29

Александар Вучић одиста није потписао предају Косова и Метохије албанским сецесионистима, него је само „прихватио“. Жозеп Борел је рекао да су се Вучић и Курти договорили о анексу за спровођење Споразума од 27. фебруара. У првом ставу анекса пише: „Косово и Србија се у потпуности обавезују да ће поштовати све чланове Споразума и овог анекса“. Тиме је Високи представник ЕУ скинуо и последњи слој заштитне маске са лица једног председника, који је јавност замајавао својим бурлескама типа – потписао-непотписао, Споразум је отворен за расправу, једино је сигурна Заједница српских општина (ЗСО) и слично.

Разуме се, ЗСО је сама по себи бедна концесија за оно што је Вучић предао Албанцима бриселским споразумима (2013, 2015). Штавише, ЗСО је фактички био допринос званичне Србије дефинитивној сецесији, тј. признању тзв. Косова. Ни та бедна концесија није добијена, јер ју је Курти одбио

Да кренемо од овог последњег, иначе председничког кеца у рукаву. Лако је приметити да се ни у Споразуму ни у анексу не помиње Заједница српских општина. У оба документа – тачка 7 Споразума и став 4 анекса – говори се о „самоуправи за српску заједницу на Косову“. Без обзира што се у наставку текста позива на „релевантне претходне споразуме“, ова промена наслова јасно упућује на иновацију бриселских споразума (који се такође експлицитно не помињу), као задатак „примене“ тачке 7.

Разуме се, ЗСО је сама по себи бедна концесија за оно што је Вучић предао Албанцима бриселским споразумима (2013, 2015). Штавише, ЗСО је фактички био допринос званичне Србије дефинитивној сецесији, тј. признању тзв. Косова. Ни та бедна концесија није добијена, јер ју је Курти одбио. Зато је легендарни Лајчак ишао по покрајини са

Пише: Слободан Самарџић
среда, 22 март 2023 08:29

неких „петнаест модела локалне самоуправе у Европи“, као да нешто као „модел самоуправе“ уопште постоји. Већ је ћутање наших званичника поводом ове Лајчекове шараде упућивало на дефинитивну капитулацију, која је обављена такође без потписивања. Нико Лајчака није питао – хеј човече, о чему причаш ако ЗСО сматраш албанском обавезом. То ћутање било је речити знак западним учесницима да је са српским руководством на челу са Вучићем све у реду.

То је поступак обраде нашег обамрлог тела после чега треба да се пробудимо као људи без националног идентитета, просто као елементарни људи без историјских својстава. У анексу, као очекиваном наставку Споразума, тај кошмар приказан је као наш пут у ЕУ.

Када је тема о „самоуправи за српску заједницу на Косову“ углављена, прешло се на тему примене крајњег решења, што је, као што смо од Бореља чули, Вучић прихватио. Ово већ спада у причу о хипнози приступања Србије Европској унији. Пошто је све стављено на ову луду коцку, требало би да не знамо о чему се заправо ради и да се препустимо овој злоћудној анестезији како не бисмо осетили операцију на отвореном срцу Србије. Како изгледа овај хирушки захват, можемо да читамо у тексту анекса. То је поступак обраде нашег обамрлог тела после чега треба да се пробудимо као људи без националног идентитета, просто као елементарни људи без историјских својстава. У анексу, као очекиваном наставку Споразума, тај кошмар приказан је као наш пут у ЕУ.

У ставу другом анекса стоји: „Стране напомињу да ће ЕУ посредник одмах након усвајања Споразума и овог анекса започети процес измена мерила за поглавље 35 за Србију...“. Ето места које сведочи да се убица враћа на место злочина. То место је 21. јануар 2014. године и усвајање Преговарачког оквира ЕУ за приступање Србије Унији. Ту су утврђена преговарачка поглавља закључно са поглављем 35, које се овде реинкарнира. У чл. 23 Преговарачког оквира налази се она никад незаборављена обавеза Србије да са „Косовом“ потпише правно (читај: међународноправно) обевезујући споразум о свеобухватној нормализацији односа. Тај документ Србија је прихватила као обавезу закључком своје тадашње, суштински садашње, владе. Није чудно што у тачки 6 Споразума од 27. фебруара аутори подсећају Србију на ту давно прихваћену обавезу с тим што се за формално прихватање тог споразума о признању подразумева и његово потписивање. Све до тада, на делу је процес утврђен Споразумом од 27. фебруара и његовим анексом од 18. марта.

Овде треба подсетити да је ЕУ допустила Србији да започне процес приступања тек пошто је Вучић изручио „Косову“ седам захтева из Првог бриселског споразума (април 2013), а није добио ни онај један о ЗСО који Албанци нису хтели да примене. Незаборавава догађај из почетне фазе издаје јесте насиље у његовој режији, у четири северне општине (новембар 2013) над Србима који су масовно бојкотовали прве локалне изборе по „косовском“ изборном закону. Тако је започео пут Србије ка фатаморгани званој Европска унија.

На маргинама охридске преваре - Вучићева Србија се уствари одрекла Косова и Метохије

Пише: Слободан Самарџић
среда, 22 март 2023 08:29

На маргинама охридске преваре - Вучићева Србија се уствари одрекла Косова и Метохије

Пише: Слободан Самарџић
среда, 22 март 2023 08:29

